ଦାନିୟେଲର ପୁସ୍ତକ - ସଂଖ୍ୟା ଛଅ

ଯେହୋୟାକୀମ୍

Jeff Pippenger
2023-12-01

ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକଦ୍ୱୟ ଏକେ ପୁସ୍ତକ, ଯେପରି ବାଇବେଲ ପୁରାତନ ନିୟମ ଓ ନୂତନ ନିୟମର ସମନ୍ୱୟରେ ଗଠିତ ହୋଇ ଏକ ପୁସ୍ତକ ଅଟେ।

> "ଯୀଶୁଙ୍କ ଜୀବନ, ମୃତ୍ୟୁ, ଏବଂ ପୁନରୁତ୍ଥାନର ଇତିହାସ—ତାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଭାବେ ଧରି—ପୁରାତନ ନିୟମରେ ନିହିତ ପ୍ରମାଣ ବିନା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ। ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନୂତନ ନିୟମରେ ଯେତେ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ, ସେତେଇ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ଗୋଟିଏ ଆସିବାକୁ ଥିବା ଜଣେ ତାରକଙ୍କ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛି, ଯେବେକି ଅନ୍ୟଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବକଥିତ ପ୍ରକାରରେ ଆସିସାରିଥିବା ଜଣେ ତାରକଙ୍କ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛି। ମୋକ୍ଷ-ଯୋଜନାକୁ ଯଥାର୍ଥରେ ବୁଝିବା ପାଇଁ, ପୁରାତନ ନିୟମର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅବଗତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ଏହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଅତୀତରୁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ମହିମାମୟ ଆଲୋକ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜୀବନ ଏବଂ ନୂତନ ନିୟମର ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟତା ଓ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ପ୍ରକାଶ କରେ। ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କ ଦିବ୍ୟତାର ପ୍ରମାଣ; କିନ୍ତୁ ସେ ଜଗତର ମୁକ୍ତିଦାତା ବୋଲି ସବୁଠାରୁ ପ୍ରବଳ ପ୍ରମାଣଗୁଡ଼ିକ ପୁରାତନ ନିୟମର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କୁ ନୂତନ ନିୟମର ଇତିହାସ ସହିତ ତୁଳନା କଲେ ପାଇଯାଏ। ଯୀଶୁ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, 'ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କର; କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମେ ଭାବୁଛ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଅଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ମୋ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି।' ସେହି ସମୟରେ ପୁରାତନ ନିୟମ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ର ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ନଥିଲା; ତେଣୁ ତାରକଙ୍କ ଏହି ଆଦେଶ ସ୍ପଷ୍ଟ।" Spirit of Prophecy, volume 3, 211.

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କିଏ ଏବଂ ସେ କ'ଣ, ତାହାର ସର୍ବାଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପ୍ରମାଣ ତାହାବେଳେ ପ୍ରକାଶ ପାଏ, ଯେତେବେଳେ ପୁରାତନ ନିୟମର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ନୂତନ ନିୟମର ଇତିହାସରେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗୁଡ଼ିକର ପୂରଣ ସହ ତୁଳନା କରାଯାଏ। ଏହିପରି, ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକଦ୍ୱୟର ସମ୍ପର୍କରେ ମଧ୍ୟ।

> "ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ବାଇବେଲର ସମସ୍ତ ପୁସ୍ତକ ଏକତ୍ର ହୋଇ ତାହାର ଶେଷ ପ୍ରାପ୍ତ କରେ। ଏଠାରେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ପରିପୂରକ ରହିଛି। ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ; ଅନ୍ୟଟି ପ୍ରକାଶନ।" ଆକ୍ଟସ ଅଫ ଦ ଆପୋଷ୍ଟଲ୍ସ 585.

"ପରିପୂରକ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ଆଣିବା। ପୁରାତନ ନିୟମର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗୁଡ଼ିକର ପୂରଣ କ୍ରିଷ୍ଟଙ୍କ "ଦିବ୍ୟତ୍ୱ"ର "ସର୍ବାଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ" "ପ୍ରମାଣ" ଥିଲା। ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ ଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗୁଡ଼ିକର ଦିବ୍ୟତ୍ୱର ସର୍ବାଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପ୍ରମାଣ ହେଉଛି, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ପ୍ରତିପାଦିତ ଭାବରେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗୁଡ଼ିକର ପୂରଣ। ଦାନିଏଲରେ ଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଅବ୍ୟାହତ ରହିଛି, ଏବଂ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ, ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ କ୍ରିଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନର ମୋହର ଖୋଲାଯାଏ, ସେମାନେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି।

> "ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏକ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ପୁସ୍ତକ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ଉନ୍ମୋଚିତ ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ଏହା ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଘଟିବାକୁ ଥିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଘଟଣାମାନଙ୍କୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରେ। ଏହି ପୁସ୍ତକର ଶିକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ରହସ୍ୟମୟ ଓ ଅବୋଧଗମ୍ୟ ନୁହେଁ। ଏଥିରେ ଦାନିଏଲରେ ଯେପରି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ସେହି ଏକେଇ ରେଖା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି। କିଛି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ପରମେଶ୍ୱର ପୁନରୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ଏହାଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ। ପ୍ରଭୁ ସେହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନରୁକ୍ତ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକର କୌଣସି ବିଶେଷ ପରିଣାମ ନାହିଁ।" Manuscript Releases, volume 9, 8.

> ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯେହୋୟାକୀମଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଭାରର ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ ବାବିଲୋନର ରାଜା ନେବୁଖଦେ ନଜ୍ଜ ର ଯିରୂଶାଲେମକୁ ଆସି ତାହାକୁ ଅବରୋଧ କଲେ। ଦାନିଏଲ ୧:୧।

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ପଦଟି, ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ବିବେଚନା କଲେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସୂଚନାରେ ସମୃଦ୍ଧ। ଆମେ ଆମର ବିଚାରଣା ଯିହୋୟାକୀମଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରିବୁ।

ଯିହୁଦାର ଶେଷ ତିନିଜଣ ରାଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯିହୋୟାକୀମ ପ୍ରଥମ ଥିଲେ। ଏହିପରି ସେ ପ୍ରଥମ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିହୋୟାକୀନ, ଯିଏ ଯେକୋନିୟା କିମ୍ବା କୋନିୟା ନାମରେ ମଧ୍ୟ ପରିଚିତ ଥିଲେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ। ଯିହୋୟାକୀନଙ୍କ ପରେ ଆସିଥିଲେ ସିଦ୍କିୟ, ଯିଏ ଯିହୁଦାର ସେହି ଶେଷ ତିନିଜଣ ରାଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତିମ ଥିଲେ। ସିଦ୍କିୟ ତୃତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ଯିହୋୟାକୀମ ପ୍ରଥମ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶର ଏକ ପ୍ରତୀକ ବୋଲି ସ୍ଥିର କରୁଥିବା ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ରହିଛି। ଏହି ପ୍ରମାଣଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, କାରଣ ଏହା ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେ ଦାନିୟେଲର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ପଦ ପ୍ରଥମ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶକୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଛି, ଏବଂ ସେହି ସତ୍ୟ ଏକ ନଙ୍ଗରସ୍ୱରୂପ, ଯାହା ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଚୌଦ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶରୂପେ ବୁଝିବାକୁ ସମ୍ଭବ କରାଏ। ଆମେ ଦ୍ୱିତୀୟ ବୃତ୍ତାନ୍ତରୁ ଆରମ୍ଭ କରିବୁ।

> ତଲୱାରରୁ ଯେମାନେ ବଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ବାବିଲୋନକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଗଲା; ସେଠାରେ ସେମାନେ ପର୍ସିଆ ରାଜ୍ୟର ରାଜ୍ୟାଧିକାର ଆରମ୍ଭ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କ ଓ ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ସେବକ ରହିଲେ; ଯେହେତୁ ଯିରିମିୟଙ୍କ ମୁଖଦ୍ୱାରା କହାଯାଇଥିବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ, ଏବଂ ଦେଶ ତାହାର ବିଶ୍ରାମବର୍ଷଗୁଡ଼ିକୁ ଉପଭୋଗ କରିପାରୁ; କାରଣ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଉଜାଡ଼ ପଡ଼ି ରହିଲା, ସେ ବିଶ୍ରାମ ପାଳନ କଲା, ଯେପରି ହୋଇ ସତ୍ତରି ବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା। ୨ ଇତିହାସ ୩୬:୨୦, ୨୧।

ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ପଚିଶ ସହିତ ସମନ୍ୱୟରେ ଯେ ସବ୍ବାଥଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କରାଯାଇନଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଭୂମି ଉପଭୋଗ କରିପାରିବା ପାଇଁ ବାବିଲୋନରେ ସତ୍ତର ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ହୋଇଥିଲା। ସତ୍ତର ବର୍ଷର ସବ୍ବାଥର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଚାରି ଶେ ନବେ ବର୍ଷ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ପଚିଶର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଅବହେଳା କରିଥିଲା। ସତ୍ତର ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ପୂର୍ବରୁ ଚାରି ଶେ ନବେ ବର୍ଷର ବିଦ୍ରୋହ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ଚାରି ଶେ ନବେ ବର୍ଷର ଶେଷରେ, ନେବୁଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତିନିଜଣ ରାଜାଙ୍କୁ ଅଧୀନତାରେ ରଖାଯିବ।

ବନ୍ଦୀବାସର ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ଶେଷରେ, ପ୍ରଭୁ କୋରେଶଙ୍କୁ ଉଠାଇଲେ; ସେହି ତିନି ରାଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେ ପ୍ରଥମ ଥିଲେ, ଯେମାନେ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଜାରି କରିବେ ଯେ ଇସ୍ରାଏଲ ଫେରିଆସି ଯିରୁଶାଲେମକୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିପାରିବ। ଅର୍ତ୍ତକ୍ଷତ୍ର ଏହି ତିନି ରାଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୃତୀୟ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୪୫୭ରେ ତୃତୀୟ ଆଜ୍ଞା ଜାରି କଲେ। ତୃତୀୟ ଆଜ୍ଞା ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠ ଓ ପଦ ଚୌଦର ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶହ ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭ କଲା। ୧୭୯୮ ମସିହାରେ, କ୍ରୋଧର ପ୍ରଥମ ଶେଷ ସମାପ୍ତ ହେଲା, ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ମୁଦ୍ରା ଖୋଲାଗଲା, ଏବଂ ତିନି ଦୂତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଜନ ଆସିଲେ। ତୃତୀୟ ଦୂତ ୧୮୪୪ ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖରେ ଆସିଲେ।

ଯିହୂଦାର ଶେଷ ତିନିଜଣ ରାଜା ସମସ୍ତେ ନବୂଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ ସହ ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ଯେହୋୟାକୀମଙ୍କ ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ସମୟରେ ସେହି ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ଏହା ବାବିଲୋନ ଧ୍ୱଂସ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଲା; ଏବଂ ବାବିଲୋନକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଥିବା ସେହି ସେନାପତି (କୋରେଶ), ଯିଏ କିଛି ସମୟ ପରେ ରାଜା ହେଲେ, ତିନୋଟି ଆଜ୍ଞାମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଟି ଜାରି କଲେ। ତୃତୀୟ ଆଜ୍ଞା ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରଭାତମାନଙ୍କର ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆରମ୍ଭ କଲା, ଯାହା ତିନିଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୃତୀୟଙ୍କ ଆଗମନ ସହିତ ଶେଷ ହେଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସଦା ଶେଷକୁ ଆରମ୍ଭ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କରନ୍ତି।

ସତରି ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭ ନେବୂଖଦେ ନଜରଙ୍କ ଯିରୁଶାଲେମ ଉପରେ ପ୍ର ଥମ ଆକ୍ର ମଣ ସହ ଘଟିଲା। ସତରି ବର୍ଷର ଶେଷ ବାବିଲର ବିନାଶ ଦ୍ୱ ାରା ଚିହ୍ନ ିତ ହେଲା। ଯିରୁଶାଲେମର ଶେଷ ଓ ସମ୍ପ ୂର୍ଣ୍ଣ ବିନାଶ, ସେହି ତିନି ରାଜାଙ୍କ ମଧ୍ ରୁ ତୃତୀୟ ଜଣଙ୍କ ଉପରେ ଆଣାଗଲା, ଯେମାନେ ସମସ୍ତେ ନେବୂଖଦେ ନଜରଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ଆକ୍ର ମିତ ହୋଇଥିଲେ। ଯିରୁଶାଲେମର ବିନାଶ କ୍ର ମାଗତ ଥିଲା। ଶେଷ ତିନି ରାଜା ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୂଳକ ପ୍ର ତୀକକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତ ି, ଏହି ଅର୍ଥରେ ଯେ,

ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ନେବୁଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରମିତ ହୋଇଥିଲେ। ସେମାନେ ସେହି ତିନୋଟି ଆଦେଶର ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲେ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ସବୁ ମିଶି ଗୋଟିଏ ପ୍ରତୀକ ଥିଲା, ଯେପରିକି ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ଦିନର ଶେଷରେ ଥିବା ତିନି ଦୂତ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ।

> "ଏଜ୍ରାର ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେହି ଆଜ୍ଞାପତ୍ର ମିଳେ। ପଦ 12-26। ଏହାର ସବୁଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପ ପର୍ସିଆର ରାଜା ଆର୍ଟାକ୍ଷର୍କ୍ସୀସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 457 ମସିହାରେ, ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଏଜ୍ରା 6:14ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯିରୂଶାଲେମରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହ 'କୁରୁଶ, ଦାରିୟସ ଓ ପର୍ସିଆର ରାଜା ଆର୍ଟାକ୍ଷର୍କ୍ସୀସଙ୍କ ଆଜ୍ଞା [ପାର୍ଶ୍ୱଟୀକାରେ, "ଆଜ୍ଞାପତ୍ର"] ଅନୁସାରେ' ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା। ଏହି ତିନିଜଣ ରାଜା, ଆଜ୍ଞାପତ୍ରକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା, ପୁନର୍ଦୃଢ଼ କରିବା ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା, 2300 ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଯେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିଲା, ସେହି ପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ଏଥିରେ ଆଣିଥିଲେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 457 ମସିହାକୁ, ଯେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞାପତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ଆଜ୍ଞାର ତାରିଖ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ସତରି ସପ୍ତାହ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶେଷ ବର୍ଣ୍ଣନା ପୂରଣ ହୋଇଥିବା ଦେଖାଗଲା।" The Great Controversy, 326.

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପାଇଁ ସେହି ତିନୋଟି ଆଜ୍ଞା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା। ସେ ସେମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଏହା କରୁଥିବାବେଳେ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ "truth"ର ବ୍ୟାକରଣଗତ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି। ସେ କହନ୍ତି, ପ୍ରଥମ ଆଜ୍ଞା ଆରମ୍ଭ କଲା, ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଜ୍ଞା ପୁନଃନିଶ୍ଚିତ କଲା, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଆଜ୍ଞା "ସତ୍ତରି ସପ୍ତାହ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିବରଣୀକୁ" ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲା। ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ "truth" ହିବ୍ରୁ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ପ୍ରଥମ, ତ୍ରୟୋଦଶ ଏବଂ ଶେଷ ଅକ୍ଷରର ସଂଯୋଗରେ ଗଠିତ। ପ୍ରଥମ ଆଜ୍ଞା ଆରମ୍ଭ କଲା, ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଜ୍ଞା ପୁନଃନିଶ୍ଚିତ କଲା ଏବଂ ଶେଷ ଆଜ୍ଞା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲା। ଏହି ତିନୋଟି ଆଜ୍ଞା ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାର ସ୍ୱାକ୍ଷରକୁ ବହନ କରେ, ଏବଂ ବାବିଲୋନର ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଶେଷରେ ସେମାନେ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲେ, ଯଦ୍ୟପି ତୃତୀୟ ଆଜ୍ଞା ସେହି ସତ୍ତରି ବର୍ଷ ଶେଷ ହେବାର ବହୁ ପରେ ଆସିଥିଲା। ଏହି ତିନୋଟି ଆଜ୍ଞା କ୍ରମବର୍ଦ୍ଧମାନ ଥିଲା, ଏବଂ ଯଦ୍ୟପି ସେମାନେ ତିନୋଟି ଆଜ୍ଞା ଥିଲେ, ତଥାପି ସେମାନେ ଏକମାତ୍ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତୀକ ଥିଲେ।

ପ୍ରଥମ ଦୂତ 1798 ମସିହାରେ ଆସିଲେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତ 1844 ମସିହାର ବସନ୍ତ ଋତୁରେ ଆସିଲେ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତ 1844 ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ଆସିଲେ। ସେହି ତିନିଜଣ ଦୂତ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତୀକ, ଯାହା ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଚଉଦର ଅନନ୍ତ ସୁସମାଚାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> "ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ଦେଶ 1843 ଓ 1844 ମସିହାରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ତୃତୀୟ ସନ୍ଦେଶର ପ୍ରଘୋଷଣାର ଅଧୀନରେ ଅଛୁ; କିନ୍ତୁ ଏହି ତିନୋଟି ସନ୍ଦେଶ ଏବେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଘୋଷିତ ହେବାକୁ ଅଛି। ସତ୍ୟକୁ ଖୋଜୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହାମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଘୋଷଣା କରାଯିବା ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବବତ୍ ସମାନ ଭାବେ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ। ଲେଖନୀ ଓ କଣ୍ଠସ୍ୱର ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଏହି ପ୍ରଘୋଷଣାକୁ ଧ୍ୱନିତ କରିବାକୁ ହେବ, ସେମାନଙ୍କର କ୍ରମ ଓ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କର ପ୍ରୟୋଗକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି, ଯେଉଁମାନେ ଆମକୁ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଣିଥାଏ। ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିନା ତୃତୀୟ ରହିପାରିବ ନାହିଁ। ପ୍ରକାଶନମାନଙ୍କରେ ଓ ପ୍ରବଚନମାନଙ୍କରେ ଆମେ ଏହି ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଜଗତକୁ ଦେବାକୁ ହେବ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଇତିହାସର କ୍ରମରେ ଯାହା ଘଟିଯାଇଛି ଏବଂ ଯାହା ଆସିବ ସେସବୁକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି।" Selected Messages, book 2, 104, 105.

ଯିହୂଦାର ଶେଷ ତିନିଜଣ ରାଜା ଏକ ପ୍ରତୀକ ଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ବାବିଲୋନର ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଭିନ୍ନ ପରିମାଣର ଅଧୀନତାରେ ଆଣି ଦିଆଯାଇଥିଲେ। ଯିହୂଦାର ଶେଷ ତିନିଜଣ ରାଜା, ସେହି ତିନିଟି ଆଜ୍ଞାପତ୍ର ଏବଂ ସେହି ତିନିଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ—ଯଦ୍ୟପି ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ତିନି, ତଥାପି ସେମାନେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତୀକ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛନ୍ତି।

ଶେଷ ତିନିଜଣ ରାଜା ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆରମ୍ଭିକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟର ଅଂଶ; ଏହିପରି ସେମାନେ ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ଶେଷକୁ ଉଦାହରଣରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ସେହି ଆରମ୍ଭର ଅଂଶ ହୋଇଯାନ୍ତି। ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ତିନିଜଣ ରାଜାଙ୍କର କ୍ରମାଗତ ଅଧୀନତାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ଓ ତାହାର

ରାଜଧାନୀ ନଗରର ବିନାଶରେ ତାହାର ପରିଣତି ଘଟିଥିଲା। ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଶେଷ ବାବିଲୋନ ଜାତି ଓ ତାହାର ରାଜଧାନୀର ବିନାଶକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଯାହା ତିନୋଟି କ୍ରମାଗତ ଆଜ୍ଞାର ଆଗମନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆରମ୍ଭ ତିନୋଟି କ୍ରମାଗତ ଆଜ୍ଞାଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ, ଏବଂ ଏହା ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଶେଷକୁ ଉଦାହରଣରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରେ, ଯାହା ତିନୋଟି କ୍ରମାଗତ ସନ୍ଦେଶରୁ ଗଠିତ।

ତିନିଜଣ ଦୂତ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ତିନିଟି ସନ୍ଦେଶକୁ ତିନିଜଣ ରାଜା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ତିନିଟି କ୍ରମୋନ୍ନତ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବଛାୟାରୂପେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା। ସେହି ତିନିଜଣ ରାଜା, ଯେଉଁମାନେ ନିଜନିଜ ତିନିଟି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ତିନିଜଣ କ୍ରମୋନ୍ନତ ରାଜା ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବଛାୟାରୂପେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନେବୁଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହର ନିଜ ନିଜ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ। ବିଦ୍ରୋହର ତିନିଟି ସନ୍ଦେଶ ତିନିଟି ଆଜ୍ଞାଦେଶକୁ ପୂର୍ବଛାୟାରୂପେ ଦର୍ଶାଇଥିଲା, ଯାହା ପୁନର୍ବାର ତିନିଟି ସନ୍ଦେଶକୁ ପୂର୍ବଛାୟାରୂପେ ଦର୍ଶାଇଥିଲା। ଏକଟି ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆରମ୍ଭ କରେ, ଯାହା ପୁନର୍ବାର ତେଇଶ ଶତ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆରମ୍ଭ ସହିତ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ଏବଂ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ 1844 ମସିହାରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ଦେଶ ନିଜର ବିଶ୍ରାମଦିନ ଉପଭୋଗ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସେହି ସତ୍ତରି ବର୍ଷକୁ 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ରୁ ପୃଥକ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ।

ଯେହୋୟାକୀମ କୁରୁଶଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଆଜ୍ଞାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଚଉଦର ପ୍ରଥମ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶକୁ ମଧ୍ୟ। ଏହାର ଅତିରିକ୍ତ, ଯିହୁଦାର ଶେଷ ତିନିଜଣ ରାଜାଙ୍କର ତିନି ସାକ୍ଷୀ, ତିନିଟି ଆଜ୍ଞା, ଏବଂ ତିନି ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ, ଯେହୋୟାକୀମର ପ୍ରତୀକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଖୁଣ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରେ; କାରଣ ତିନି ଦୂତଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଇତିହାସ ପ୍ରେରଣାଦ୍ୱାରା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାବଧାନତାର ସହ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ଏହି ତିନୋଟି ସନ୍ଦେଶର ସମସ୍ତଙ୍କର ଏକ ଐତିହାସିକ ଆଗମନ ଅଛି, ଏବଂ ତାହାପରେ ଏକ ଐତିହାସିକ ଶକ୍ତିପ୍ରଦାନ ମଧ୍ୟ ଅଛି।

ପ୍ରଥମ ଦୂତ 1798 ମସିହାରେ ଆସିଥିଲେ, ଏବଂ "ଏକ ଦିନ ପାଇଁ ଏକ ବର୍ଷ" ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ସୁନିଶ୍ଚିତକରଣ ସହ 11 ଅଗଷ୍ଟ 1840 ରେ ସକ୍ତିଶାଳୀ କରାଯାଇଥିଲେ।

> "1840 ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆଉ ଗୋଟିଏ ଅଦ୍ଭୁତ ପୂରଣ ବ୍ୟାପକ ଆଗ୍ରହକୁ ଉଦ୍ଦୀପ୍ତ କଲା। ତାହାର ଦୁଇ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନର ପ୍ରଚାର କରୁଥିବା ପ୍ରମୁଖ ସେବକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଜୋସିୟା ଲିଚ୍, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨ର ଏକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଓଟୋମାନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ପତନର ପୂର୍ବାନୁମାନ କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଗଣନାଅନୁସାରେ, ଏହି ଶକ୍ତିର ପତନ... 1840 ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦର ଅଗଷ୍ଟ 11 ତାରିଖରେ ଘଟିବାକୁ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ କନ୍ଷ୍ଟାଣ୍ଟିନୋପଲରେ ଓଟୋମାନ ଶକ୍ତି ଭଙ୍ଗିଯିବ ବୋଲି ଅପେକ୍ଷା କରାଯାଇପାରେ। ଏବଂ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ଏହା ସେହିପରି ହେବ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହେବ।"
>
> "ଠିକ୍ ଯେହି ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହି ସମୟରେ ତୁର୍କୀ, ନିଜର ଦୂତମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ, ୟୁରୋପର ମିତ୍ରଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷାକୁ ସ୍ୱୀକାର କଲା, ଏବଂ ଏହିପରି ସେ ନିଜକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଜାତିମାନଙ୍କର ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ କଲା। ଏହି ଘଟଣା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ପୂରଣ କଲା। ଏହା ଜଣାପଡ଼ିବା ପରେ, ଅନେକ ଲୋକ ମିଲର ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହଚରମାନେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କର ସଠିକତା ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚିତ ହେଲେ, ଏବଂ ଆଗମନ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଅଦ୍ଭୁତ ପ୍ରେରଣା ମିଳିଲା। ଶିକ୍ଷିତ ଏବଂ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦାସମ୍ପନ୍ନ ପୁରୁଷମାନେ ମିଲରଙ୍କ ସହ ଯୁକ୍ତ ହେଲେ, ଉଭୟେ ତାଙ୍କର ମତାବଲମ୍ବକୁ ପ୍ରଚାର କରିବାରେ ଏବଂ ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ, ଏବଂ 1840 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଶୀଘ୍ର ଭାବେ ବିସ୍ତାରିତ ହେଲା।" The Great Controversy, 334, 335.

ପ୍ରଥମ ଦୂତ 1798 ମସିହାରେ ବିଚାରକାର୍ଯ୍ୟର ଉଦ୍ଘାଟନର ଘୋଷଣା କରି ଆସିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେହି ସନ୍ଦେଶର ଭିତ୍ତି ଥିଲା ୱିଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କର ଏହି ପରିଚୟର ବୈଧତା ଉପରେ, ଯେ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ଏକ ଦିନ ଏକ ବର୍ଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ "1840 ମସିହାର 11 ଅଗଷ୍ଟରେ" ପୁଷ୍ଟିତ ହେଲା, ଏବଂ ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା। 1843 ମସିହାର ବାଇବେଲୀୟ ବର୍ଷରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପୁନର୍ଆଗମନର ପୂର୍ବାନୁମାନ ବିଫଳ ହେବା ପରେ, ଯାହା 1844 ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତାରିତ ହୋଇଥିଲା, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତ ଆସିଲେ। 1844

ମସିହାର ବସନ୍ତ କାଳରେ ସେହି ପୂର୍ବାନୁମାନ ବିଫଳ ହେବା ସହିତ, ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀମାନେ ମିଲରଙ୍କର ଏକ ଦିନ ପାଇଁ ଏକ ବର୍ଷର ନିୟମକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ, ଏବଂ ବାବିଲୋନର କନ୍ୟାମାନେ ହେଲେ। ତାହା ପରେ 1844 ମସିହାର ଗ୍ରୀଷ୍ମ କାଳରେ, ଯେତେବେଳେ ଏହା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସନ୍ଦେଶ ସହିତ ଯୁକ୍ତ ହେଲା, ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା। 1844 ମସିହାର 22 ଅକ୍ଟୋବରରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସନ୍ଦେଶ ପୂରଣ ହେବା ସହିତ, ତୃତୀୟ ଦୂତ ତାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ସହିତ ଆସିଲେ।

୧୮୬୩ ମସିହାରେ ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟଙ୍କର ଅନାଜ୍ଞାକାରିତାର କାରଣରୁ, ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର ଅରଣ୍ୟରେ ଭ୍ରମଣର ଇତିହାସକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା। ତୃତୀୟ ସନ୍ଦେଶର ସଶକ୍ତୀକରଣ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୨୦୦୧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବ। ଏହି ତିନୋଟି ସନ୍ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଇତିହାସରେ ଆସେ, ଏବଂ ତାହାପରେ ସଶକ୍ତ କରାଯାଏ।

ଯେହୋୟାକୀମ ଓ ସାଇରସ୍ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ଆଗମନକୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ତାଙ୍କର ସଶକ୍ତିକରଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ଯଦିଓ ଯେହୋୟାକୀମ ଯିହୂଦାର ଶେଷ ତିନି ରାଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ଥିଲେ, ଏବଂ ଯଦିଓ ସେ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ତଥାପି ସେ ଓ ସାଇରସ୍ ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଏହା ସାବ୍ୟସ୍ତ କରେ ଯେ ସେମାନେ ଉଭୟେ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ସଶକ୍ତିକରଣର ପ୍ରତୀକ, ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ଆଗମନର ପ୍ରତୀକ ନୁହେଁ। ଯେହୋୟାକୀମଙ୍କ ଇତିହାସରେ ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶର ଆଗମନ ଥିଲା ମନଃଶ୍ଶେ, ଯିହୂଦାର ଶେଷ ସାତ ରାଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ।

ଯିରୂଶାଲେମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଅନ୍ତିମ ବିନାଶର ପୂର୍ବରୁ ସାତଜଣ ରାଜା ଥିଲେ। ସେହି ସାତଜଣ ରାଜା ଗୋଟିଏ କ୍ରମବର୍ଦ୍ଧମାନ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେପରି ସେମାନେ 1798 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ଇତିହାସର ପ୍ରତୀକ ଥିଲେ। ପ୍ରଥମ ଦୂତ 1798 ରେ ଆସିଲେ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତ 1844 ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ଆସିଲେ। 1798 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଇତିହାସ ଅଟେ। ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଇତିହାସ 1844 ରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ଯେତେବେଳେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ସାତଟି ମେଘଗର୍ଜନର ପ୍ରତୀକାର୍ଥ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, ସେ କହନ୍ତି ଯେ ସେହି ସାତଟି ମେଘଗର୍ଜନ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କିନ୍ତୁ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କୁ ନୁହେଁ।

> “ସାତଟି ଗର୍ଜନରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ଯୋହନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିଶେଷ ଆଲୋକ, ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଘଟିବାକୁ ଥିବା ଘଟଣାମାନଙ୍କର ଏକ ଚିତ୍ରଣ ଥିଲା।” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ସାତଟି ଗର୍ଜନର ଇତିହାସ, 11 ଅଗଷ୍ଟ 1840 ରେ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କୁ ଶକ୍ତିପ୍ରଦାନ କରାଯିବାରୁ 22 ଅକ୍ଟୋବର 1844 ରେ ଘଟିଥିବା ମହା ନିରାଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସକୁ ଉଦ୍ଧାର କରେ, ତଥାପି ଏହା ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସମଗ୍ର ଇତିହାସକୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ କରେ। ସାତଟି ଗର୍ଜନର ସାଧାରଣ ପ୍ରୟୋଗ ହେଲା, ଏହା 1798 ରୁ 22 ଅକ୍ଟୋବର 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସମୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। 1798 ରୁ ମହା ନିରାଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନର ଇତିହାସ, ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଇତିହାସ ଅଟେ, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ ଏହାକୁ ସାତଟି ଗର୍ଜନ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ସାତଟି ଗର୍ଜନ ଯିହୁଦାର ଶେଷ ସାତଜଣ ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବରୂପରେ ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ରାଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଶେଷ ତିନିଜଣ କେବଳ କ୍ରମାନୁସାରୀ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁନଥିଲେ, ବରଂ ସେମାନେ ଏକାତ୍ମଭାବେ ପ୍ରଥମ, ମଧ୍ୟ ଏବଂ ଶେଷ ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟନ୍ତି।

ତିନିଜଣ ଦୂତଙ୍କ ଇତିହାସରେ, ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶ 11 ଅଗଷ୍ଟ, 1840 ତାରିଖରେ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଯେହୋୟାକୀମ ଓ ସାଇରସ ଉଭୟେ ସେହି ଘଟଣାର ପ୍ରତୀକରୂପେ ଦେଖାଯାଇଥିଲେ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବାକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

> “କଠୋର ସତ୍ୟ ନିଷ୍ଠା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଛାତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାଦରେ ମନେରଖିବା ଉଚିତ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନ ଶ୍ରଦ୍ଧାଭରା ଧ୍ୟାନ ସହିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ଫେରିବା ଉଚିତ। ଯେମାନେ ଏହିପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ

କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଆଲୋକ ଓ କୃପା ଦିଆଯିବ। ସେମାନେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ଅଭୁତ ବିଷୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବେ। ପେନ୍ତେ କଷ୍ଟ ଦିନଠାରୁ ଯେ ସମସ୍ତ ମହାନ ସତ୍ୟ ଅବହେଳିତ ଓ ଅଦୃଶ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିରହିଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱଭାବଜାତ ପବିତ୍ରତାରେ ଦୀପ୍ତିମାନ ହେବ। ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସତ୍ୟରୂପେ ଭଲପାଆନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ମନରୁ ମ୍ଳାନ ହୋଇଯାଇଥିବା ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିବେ, ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୂତନ ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବେ। ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କରନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କର ରକ୍ତ ପାନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ସତ୍ୟ ଉଦ୍ଧାର କରି ଆଣିବେ। ସେମାନେ ଏମିତି ଶକ୍ତିମାନ ପ୍ରଭାବମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟରତ କରିବେ, ଯାହାକୁ ଦମନ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ। ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ମନରୁ ଗୁପ୍ତ ରହିଆସିଥିବା ରହସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ଶିଶୁମାନଙ୍କର ଓଠ ଖୋଲାଯିବ। ପ୍ରଭୁ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜିତ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଜଗତର ମୂର୍ଖ ବିଷୟମାନଙ୍କୁ, ଏବଂ ପ୍ରବଳମାନଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜିତ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଜଗତର ଦୁର୍ବଳ ବିଷୟମାନଙ୍କୁ ଚୟନ କରିଛନ୍ତି।”

“ଆମର ବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକରେ ବାଇବେଲକୁ ଅବିଶ୍ୱାସର ମଧ୍ୟରେ ଚାପି ରଖିବା ପାଇଁ ଆଣାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ବାଇବେଲକୁ ଶିକ୍ଷାର ଭିତ୍ତି ଏବଂ ବିଷୟବସ୍ତୁ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ, ଆମେ ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ବିଷୟରେ ପୂର୍ବକାଳଠାରୁ ବହୁତ ଅଧିକ ଜାଣୁଛୁ, କିନ୍ତୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକାଧିକ ଶିଖିବାକୁ ଅଛି। ଏହାକୁ ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ଉଚିତ, ଏବଂ ସମସ୍ତ କଥାରେ ଏହାକୁ ପ୍ରଥମ, ଶେଷ, ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲି ସମ୍ମାନ କରାଯିବା ଉଚିତ। ତାହେଲେ ସତ୍ୟ ଆତ୍ମିକ ବୃଦ୍ଧି ଦେଖାଯିବ। ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ସୁସ୍ଥ ଧାର୍ମିକ ଚରିତ୍ର ବିକଶିତ କରିବେ, କାରଣ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କର ରକ୍ତ ପାନ କରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଯଦି ସାବଧାନ ନଜରରେ ରଖାଯାଇ ଓ ପୋଷିତ କରାଯାଇନଥାଏ, ତେବେ ଆତ୍ମାର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କ୍ଷୟ ପାଏ। ଆଲୋକର ପ୍ରବାହପଥରେ ଅବସ୍ଥାନ କର। ବାଇବେଲ ଅଧ୍ୟୟନ କର। ଯେମାନେ ନିଷ୍ଠାର ସହିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇବେ। ଯିଏ କୌଣସି ବିଶ୍ୱସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପୁରସ୍କାର ବିନା ଯାଇବାକୁ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ, ସେ ନିଷ୍ଠା ଓ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠାର ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରେମ ଓ ଅନୁମୋଦନର ବିଶେଷ ଚିହ୍ନଦ୍ୱାରା ମୁକୁଟିତ କରିବେ।” Review and Herald, August 17, 1897.